

Egy kis izraeli faluban egy leánynak, Máriának megjövendölik, hogy gyermeke fog születni. Isten Fiát későbbi férje, József oltalmában hozza világra Betlehemben, ahová a népszámlálás miatt menekült a pár.

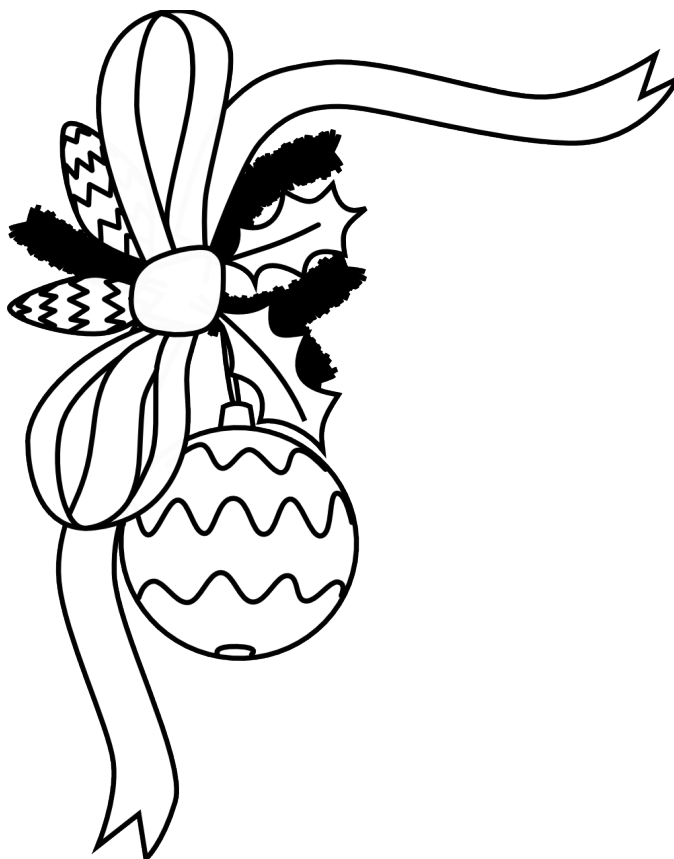
Mi történt valójában?

Isten eljött az emberhez, mert az ember nem volt abban a helyzetben, hogy Istenhez eljusson – olvashatjuk a német lelkésznél, Fabian Vogtnál. Eljött, mert azokkal akart lenni, akiket szeret. A hírhozó Jézus felcseperedvén az Atya akaratáról is szól, arról, hogy minket akar egészben: odaszánást, hitet és bizalmat, ami által új értelmet ad az életnek. A forradalmi gondolatokkal elkezdődik a Földön Isten „korszaka”, s az első keresztények személyes hite társadalmat formáló erővé lesz.

A Jézus halála utáni első harminc évben, vagyis még az Újszövetség elkészülte előtt az élő szavak és a meggyőző tettek határozták meg a kereszténységet. Akik megtértek, túlradó örömmel, szenvedélyesen rajongtak a hitért, s ez az öröm nyilvánosságot kívánt: a hit és annak hirdetése elválaszthatatlan volt akkoriban.

Régóta tudjuk, hogy sokat köszönhetünk nekik. Krisztus hite az ő odaadásuk nélkül talán sohasem terjedt volna el.

TARTALOMJEGYZÉK:

► Az első fecskék a megyében – Társakat kerestük (és találtunk is) Európában (2. oldal)

► Titokzatos gombok és növényssaporítás – Volt diákok és vendégtudósok a Tentamen gálán (2. oldal)

► A könyvtár mint katalizátor – Az olvasás éjszakájáról tanár és diák szemmel (3. oldal)

► A tenger és az olaszok vonzásában – Egy hét Olaszországban (3. oldal)

► Törött pohár – Meggyűjtöttuk az emlékezés gyertyáit (4. oldal)

► Nem feszélyezték az idegen falak – László Enikő tanárnő nálunk vendégeskedett (4. oldal)

► Életre szól, akár a barátság – adalék a nyelvtanuláshoz

(5. oldal)

► Az Áprily-termen innen és túl – Simon Dorka festményei Leányfalun

(6. oldal)

► Ágyban a moziban? – szokatlan mozizás Budán (6. oldal)

► „Te tudod, de nem felelsz” – iskolai irodalom (7. oldal)

► Ki a legjobb matekos? - rejtvény (8. oldal)

Áldott karácsonyt kívánunk mindenkinek!

TÁRSAKAT KERESÜNK (ÉS TALÁLTUNK IS) A KÖZÖS EURÓPÁBAN

Új keretek közt keresik az Európai Unió iskolái az együttműködés lehetőségeit: a 2014-2020 közötti időszakban a korábbi Egész életen át

tartó tanulás programot az Erasmus+ program váltja fel, amely mintegy 14,7 milliárd euróval támogatja az európai oktatás, képzés, ifjúsági terület és sport megerősítését – derült ki a magyarországi koordinátor, a Tempus Közalapítvány novemberi konferenciáján. Tordai Péter igazgató szerint a pályázati keret folyamatos növekedésével párhuzamosan nőtt az érdeklődők száma is. Tanulási, tanítási, illetve más jellegű munkatapasztalatot összesen 86 ezren szereztek 2007 és 2013 között.

Az Erasmus+ program előnyeit az SZRG is élvezheti, iskolánk ugyanis az első fecskék között vesz

részt egy új, összesen négy közoktatási intézmény összefogásával megvalósuló programban. A „Peers in Europe” (Társak Európában) című kétéves együttműködés pályázati terve elnyerte a bírálók tetszését és az EU nagy összegű támogatását. A partnerek – a holland CSG Prins Maurits református középiskola, a Kézdivásárhelyi Református Kollégium, a középajtai Benkő József Gimnázium és az SZRG – október elején kapták a hírt, hogy megkezdhetik a közös munkát. A pályázat megtervezésére és megírására dr. Szabóné Kuzma Márta tanárnő vállalkozott. A kétéves együttműködés célja a diákcserék mellett a helyi közösségek működésének feltérképezése. Készül egy négy nyelvű helytörténeti-helyismereti füzetecske, közös honlap és film a kiemelkedő helyi termékekről. A diákcserék 2015 tavaszától kezdődnek.

WKR

TITOKZATOS GOMBÁK ÉS NÖVÉNYSZAPORÍTÁS

A Magyar Tudomány Napjának méltó megünnepléseként november közepén rendezte meg iskolánk a Tentamen gálát. Az idei esztendőben egyben tudatosítottuk azt is, hogy iskolánk biológia előadótermének névadója, Benkő József középajtai református lelkész és botanikus 200. éve adta vissza lelkét Teremtőjének.

Kun Csabáné Kovalik Judit igazgatóhelyettes köszöntője után Horváth Bálint *A 4-es metró beindulásával kapcsolatos hálózatfejlesztési lehetőségek Dél-Buda térségében* című előadásával jelentkezett, Knapp Dániel pedig a növények gyökerében megbúvó titokzatos gombák vizsgálatáról beszélt. Egykori diákunk, korszakos mikológiai felfedezések birtokában, már a doktori dolgozatát írja. Cser Anna államvizsga dolgozatát mutatta be, akárcsak ifj. Vörös Ákos, aki a növénytársulás rejtjelmeibe kalauzolta a hallgatóságot.

Szabó T. Attila botanikus az est vendégeként Festetics Imréről beszélt, aki közel fél évszázaddal megelőzve Gregor Mendelt, elsőként ismerte fel az öröklődés alapelveit. Kiss Székely Zoltán Zöldelékeny ország címmel tartott előadást Benkő József botanikájáról. Végül Benkő Mihály és Darkó Jenő történészek mutatták be új tanulmánykötetüket, Hunok és székelyek címmel.

Kiss Székely Zoltán

A Tentamen gáláról

Horváth Bálint mondandója nem ér véget soha, ha pesti buszjáratokról szól ékes himnusza. A négyes metró módosítását javasolta, Kelenföldig utazók foglalják őt imába.

Dr. Knapp Dániel gyökérgombás tudománya csábosan hívott az élet „sötét oldalára”. Fiatalos hevében sokat is mesélt róla: hogyan bújjuk gyökerekben a sok kicsi gomba.

Követte őt harmadik vendiákunk, Cser Anna, a botanikai hálótérképezés anyja, az abaligeti flóra tanulmányozója. Bánhatod, hogy nem hallottad beszélni őt soha.

Benkő Mihály s Darkó Jenő urak alkotása öreg, remegő kezeik legújabb virága. Benkő József 200. évfordulójára írott esszéiknek nincsen e világon párja.

Tótfalusi Kis Miklós betűivel írta
Szabó Eszter & Nagy Eszter

A KÖNYVTÁR MINT KATALIZÁTOR

Még javában folyt a tea-főzés, amikor már sorra érkeztek a gyerekek Az olvasás éjszakájára: volt, aki egy, de volt, aki négy-öt könyvvel a hóna alatt. Az októbertől novemberre tolódott programon a Biblia, Mese, Ismeretterjesztő, Novella, Vers, Humor kategóriák mellett új elemként illesztettük be a Dalszövegek és a Krimi kategóriákat. A fel-

olvasást, beszélgetést vezető tanárok laptopokkal, mécsesekkel igyekeztek oldani a hétköznapi tantermi hangulatot. A résztvevők majdnem kétszer annyian voltak az idén, mint tavaly, és bátrabban keresték fel a különböző helyszíneket. A padokra kikészített olvasnivalóhoz többen menet közben kaptak kedvet, s lettek hallgatókból felolvasókká.

Bár sokat olvasnak manapság a gyerekek, a választásuk sok esetben kívánni valót hagy maga után. Kulcskérdés, hogy olvasóvá neveljük a gyerekeket, felkeltsük az érdeklődésüket az olvasás útján szerezhető értékes és továbbgondolható ismeretek iránt. A könyvtár ebben katalizátor szerepet tölt be, elengedhetetlen a szaktanári irányítás, otthoni szülői motiválás. Nagyon köszönöm a kollégáknak áldozatkészségüket, segítségüket.

Mariann tanárnő

A RUMINITÓL MÁRIA TERÉZIAIG

Különös rendezvényen jártunk a barátnőmmel november 14-én. Amikor bevetettük magunkat a Humor osztályba Az olvasás éjszakáján a tanárok nagyon kedvesek voltak: teával és keksszel kínáltak minket. Én egy vicces könyvet vittem, a barátnőm egy novellát hozott, egy fiú pedig a Ruminiből olvasott fel humoros részeket. A Versírmek megálónál az osztályfőnököm, Zsuzsanna tanárnő volt az egyik „állomásfőnök”. Itt verseket olvastunk és megnéztünk egy videót. Ahogy végeztünk, a tanárnő adott két kártyát, és azt mondta, hogy minden teremben kapunk egyet, ha felolvasást vállalunk. Ez után a Mese terem vettük célba, ahol egy láncmesét hallottunk. Barátnőm, Abigél egy olyan mesét olvasott föl, amit ő maga írt. Mivel üres kézzel érkeztünk, a Természet és történelem teremben a padokon elhelyezett könyvekből, újságokból válogattunk. Egy állatról olvastam föl, méghozzá az oposszum-egérről, amiért kártya is járt. A történelem kategóriában Mária Terézia szerelmi életéről és szépsége elvesztéséről választottam egy fejezetet. Így gyűlt össze a négy kártyám, amit azóta is őrzök.

Biztos, hogy jövőre is ott leszek. Sok-sok vicces, mókás dolog vár rátok is, ha eljöttök.

(Nagy Zselyke 5.a)

A TENGER ÉS AZ OLASZOK VONZÁSÁBAN

Nyár elején felajánlották, hogy csatlakozhatom a Visegrádon tevékenykedő középkori hagyományörző táncsoporthoz, a Primavera-hoz. Mint később kiderült, velük még Olaszországba is eljuthattam!

Népes csapatunk szeptember elején érkezett meg az olasz tengerparti szállásra. Három táncársamon kívül ott volt két dobosunk, a Szent György Lovagrend, a Börzsönyi Nehézgyalogosok és a Kisújszállási táncsoport. Természetesen a fiatalság azonnal a partra rohant, hogy végre láthassa a TENGERT! A fellépésünk San Francesco városának központi terén volt este, ahol a magyar standon az idősebbek olasz nyelvű ismertető füzeteket és könyveket árultak Visegrádról és Budapestről. Ugyanitt hungarikumokat és pörköltet lehetett vásárolni, ami nagyon hamar elfogyott!

A szombatot nagyon vártam, mert Rómába indulunk városnézésre. Régóta vágytam már rá, hogy láthassam a Colosseumot, és végre ott voltam! Később megtaláltuk az olasz főváros legjobb cukrász-

dáját, ahol több mint kétszáz féle fagyiból lehetett választani!

Vasárnap az utolsó fellépésünk rendhagyó volt, mert egy menettel vonultunk és bizonyos állomásokon adtuk elő a műsorunkat.

Olasz barátaink nem győztek hálálkodni a „szívnalás teljesítményünk” miatt. Tudjuk, hogy jövőre is nagy szeretettel várnak minket, csakúgy, ahogy mi is őket és természetesen mindenkit a 2015-ben tartandó 31. Nemzetközi Visegrádi Palotajátékokra!

(Herr Fanni 13.ny)

(Bővebben: www.szrg.hu)

TÖRÖTT POHÁR

Tizenötödik alkalommal tartottuk meg november közepén gimnáziumunk Áprily Lajos estjét. Egyik legszebb teremünk névadójának 127. születésnapjáról Kárpát-medence-szerte megemlékeznek minden évben. Az idén Nagyenyed üzenetét hozta el nekünk László Enikő tanárnő és üzent

Nagyenyed Rácz Levente szövegével is: *Az Áprily közvetlen környezetéhez tartozó Kuncz Aladár látnoki módon jósolta meg, hogy nevetséges dolog lenne azt hinni, hogy Áprily Erdélytől elválhat, s hogy évek múlva Erdély újból meg fog elevenedni költészetében, mint a láthatatlan írás.* Ez a gondolat találkozott a költő **Törött pohár**ával.

*Metszett üveg volt, karcsú és finom.
Meglöktem: csillámló kis romhalom.*

*...A pohárszék polcán kecsesen állt,
de névnapon aranynektárt kínált,*

*a Marosmente pompás óborát,
volt benne rizling és szürkebarát,
s amit adott a dús szőlőjű táj:
leányka, furmint, csuda-muskotály.*

*...S ivott belőle jó Kuncz Aladár...
Meghatva nézlek, tört borospohár.*

A megemlékező esten az ötödikes Pálffy Donát zongorázott, s felelt rá P. Tóth Béla tiszteletes úr Áprily Őszével. Mindenki gyújtott egy gyertyát, s hozott egy őszi gyümölcsöt. Ezek az őszi díszek vették körül a két kis, Áprily versek – *Márta és Málnászó öregasszony* – ihlette, szobrot: egykori diákunk, Bodrogi Fanni alkotásait. Külön örömkünkre szolgált, hogy néhány tanárunk, nyugdíjas tanárunk, és egykori diákok, Dolgos Anna és Lőrincz Tamara is megtisztelték Áprily emlékét.

Kiss Székely Zoltán

NEM FESZÉLYEZTÉK AZ IDEGEN FALAK

Bár több mint harminc év tanári tapasztalattal rendelkezik, Magyarországon most először nyílt alkalma tanítani László Enikő tanárnőnek, aki novemberben néhány napon át vendégeskedett a gimnáziumban.

A biológia szakos tanár a híres Nagyenyedi Bethlen Gábor Kollégiumból érkezett.

- *Aki bent ülhetett László Enikő tanárnő óráján, az megfigyelhette, mennyire mesélősen ad elő a Tanárnő. Ez a stílus az évek tapasztalatával alakult ki?*

L. E.: – Elképzelhető, hiszen kicsiket is tanítok. De az igazság az, hogy én nagyokhoz vagyok szokva és ott-hon őket is így tanítom. Biológiát tanítok egyedül, mert nálunk az a trend, hogy a tanárok egyszakosak. Egyet tanítunk, azt mi is jól kitanuljuk és igyekszünk képességeinkhez mérten a lehető legjobban csinálni.

- *Jó emberismerő? Harminc év tapasztalattal a háta mögött bizonyára!*

L. E.: – Igen, mondhatni. Nem csak közvetlen tanítási tapasztalataim vannak, hanem a tanítóképzésben is részt veszek: sokakat segítettem már a tanítás tanulásában is. Akár óvodától a főiskoláig kísérem a képzősöket a tanításban. Ez belefért harminc évbe.

- *Mindig is a nagyenyedi kollégiumban tanított?*

L. E.: – Az első három évben nem, de '88-ban bekerültem a kollégiumba és remélem, maradok még sokáig.

- *Tanított a napokban a tizedik, a tizenegyedik és a tizen-*

harmadik évfolyamokon. Lát-e különbséget az itteni és az erdélyi diákok között?

L. E.: – Alapvetően nincsenek különbségek, talán csak apróságok. A tizedikben órát tartottam, míg máshol kiselőadásokat. Nem feszélyeztek az idegen falak.

- *Iskolánk épülete hogy tetszik a Tanárnőnek?*

L. E.: – Nincs patinája, az igaz, de nem is bánom. Én már olyannyira „hozzászoktam”, hogy jól esik ez a rendezett, tiszta környezet. Nagyon tetszett, hogy a kert olyan, mint egy mini botanikus kert. Ha elkészülünk a nagyenyedi kollégium felújításával, én is tervezek létrehozni hasonlót; olyan növényeket szeretnék ültetni, amik a tanórákhoz kellenek majd. És itt persze a ginkgo a kedvencem, hiszen nálunk is van, csak az több száz éves.

- *Egy személyes kérdés még: a Tanárnő nagy családban él?*

L. E.: – Egy lánytestvérem és egy fiam van, meg persze a férjem. Szűk családi kör, de nagyon békés.

(Krucik Virág 10.a)

ÉLETRE SZÓL, AKÁR A BARÁTSÁG

Egy friss felmérés igazolja, hogy van eredménye a kitartásnak a nyelvtanulás terén is. Az Education First English Proficiency Indexe szerint Magyarország 63 országból a 17. helyen, Európa 24 országa között a 14. helyen áll a felnőttek angol nyelvtudása alapján. A legdinamikusabb fejlődés az angol nyelvtudás terén hazánkban, Lengyelországban és Spanyolországban érzékelhető. Az eredmények mögött a felsőoktatás és a közoktatás szereplői állnak, akik talán az ösztönzéssel még többet érnek el, mint a tanítással. Elefánty Adrienn tanárnő a nyelvi napok főszervezőjeként és a holland-magyar csereprogram koordinátoraként már évek óta töretlen lelkesedéssel vezeti rá a diákokat az SZRG-ben arra, hogy hogyan használják tanórán kívül is az angol nyelvet és hogyan legyenek felszabadultak még szorult helyzetekben is. Szorgos munka előzte meg most is annak a tizenegy holland diáknak és kísérőiknek a fogadását, akik Middelharnis-ból érkeztek tíz napra. A 9.b és a 10.a tizenkét diákja, köztük Vörös Nóra fogadta őket.

Az első nap, mikor megérkeztek, nagyon nehezen találtuk meg a saját holland párunkat, de végül sikerült mindenkinek. A hollandokat az ebédlőben üdvözlöttük, ahol egy játékot is játszottunk, hogy kicsit jobban megismerjük egymást. Az elején kicsit még furcsa volt, hogy folyamatosan angolul kellett beszélnünk velük és én személy szerint attól is félttem, hogy egyáltalán érteni fogjuk e egymást, de végül egyik sem okozott gondot, nagyon jól megértettük egymást.

A második napon az egészséges életmód témán kezdtünk dolgozni kisebb csoportokban. Délután, mintegy jutalomként a Vizes Nyolcas uszodában Kósz Zoltánnal vízilabdáztunk, majd kipróbálhattuk az uszoda wellness részét is. Pénteken megmutattuk a hollandoknak Budapestet: előbb a belvárost, majd a libegőt és a János-hegyi kilátót. A nap fénypontja az esti hajózás volt. Szombaton családi nap volt, de egyéni szervezésben mindannyian Visegrádra mentünk a bob pályához. Vasárnap korán végeztünk. Egy budapesti skót templomba men-

tünk istentiszteletre, amit természetesen angolul tartottak.

Hétfőn a nyolcadikosokkal készítettünk interjúkat az életmódjukról. Kiderült: mindenki egészséges életmódot folytat. Talán a kedd volt a legfárasztóbb nap az összes közül. Az úti célunk Tihany volt, ahol csoportokra bontottak minket, kaptunk egy GPS-t, egy lapot és két és fél órát arra, hogy korábban eldugott tollakat találjunk meg a lapon bejelölt helyeken. A feladatot mindenki nagyon élvezte, csak a 2 km-es sétát találtuk egy kicsit soknak. Szerdán megmutattuk a hollandoknak a Skanzenban, hogy hogyan éltek régen a magyarok. Készítettünk magunknak ebédre tejes, diós perccet, ami nem ízlett mindenkinek, de szerintem nem sikerült olyan rosszul.

Másnap minden a projektről szólt. A tornateremben állítottuk fel a standokat, amit két órán keresztül bárki megnézhetett és kipróbálhatott. A csoportok ételbemutatót és sportbemutatót tartottak, a látogatók pedig pontozhatták a standokat. A búcsúesten egy bowling party-n mértük össze a tudásunkat – a hollandoknak talán ezt élvezték a legjobban.

Pénteken nehéz volt őket elengedni egy ilyen gazdag program után, de tudjuk, hogy márciusban viszontlátjuk őket. Mindenkinek ajánlom ezt a hollandos programot, mert olyan barátságokat lehet kötni, ami talán örökre szól. Már nagyon várom, hogy mi is kimenjünk Hollandiába.

(Vörös Nóra 9. b)

A MŰVÉSZETTERÁPIA FELÉ FÉLÚTON

Konrád Eszter (12. ny), Puskás Júlia (11. a) és Kun Boglárka (8. a) az Áprily-teremben állította ki képzőművészeti alkotásait az elmúlt hónapokban, Simon Dorka (12. a) festményei és rajzai viszont a Leányfalui Művészeti Házban tekinthetők meg. Az első kiállítás örömről és a festészet szeretetéről kérdeztük az ifjú művészt.

- Milyen érzés egy első kiállítás?

S.D.: - Hihetetlenül jó! Amikor anyukám felhívott a hírről, teljesen odáig voltam. A megnyitón is nagyon jó érzés volt látni, mennyien jöttek el megnézni a kiállításomat, milyen sokan támogattak, amiért nagyon hálás vagyok.

- Hogyan jött a lehetőség az önálló kiállításra?

S.D.: - A Leányfalui Művészeti Ház szeretné felkarolni a környékbeli fiatal művészeket; hasonló tárlatot már korábban is rendeztek. Persze, volt egy kis helyzeti előnyöm, mivel az intézmény vezetője az egyik osztálytársam anyukája.

- Tematikus a kiállításod?

S.D.: - Az eddigi munkáim legjobbjai, semmi „rendszer” nincs a kiválogatásukban. Festményeim és néhány rajzom tekinthetők meg.

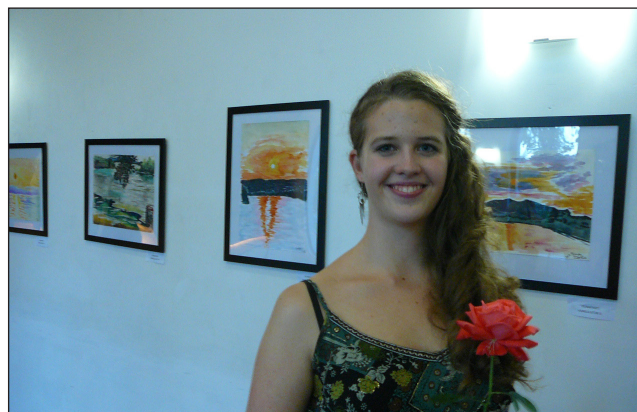
- Hogy készülnek a képeid, honnan merítet az ihletet?

S.D.: - Őszintén szólva csak eszembe jut valami, és azt megpróbálom megörökíteni festmény formájában, nincs semmilyen „technikám” az ihletszerzésre.

- Szeretnél-e a későbbiekben is festészettel foglalkozni?

S.D.: - Igen, az a tervem hogy a Pécsi Egyetemen folytatom tanulmányaimat, festészet vagy grafika szakon. A végső nagy célom a művészetterápiával való foglalko-

zás, ugyanis a pszichológia iránt is érdeklődöm, és nagyon megörültem, amikor rátaláltam a művészetterápiára, amely egyesíti a pszichológiát és a művészetet.

- Kik támogattak az elmúlt évek során?

S.D.: - Györgyi tanárnő nagyon sokat segített és segít, jó tanácsokkal lát el, emellett nyolc éve járok a Zebegényi rajztáborba is, ott készült a képeim nagy része. Természetesen a családom és a barátaim is, akik a kiállítást is nagy örömmel fogadták.

(Dobó Sára Borbála 9.a)

ÉREZD MAGAD OTTHON — ÁGYAK A MOZIBAN

Pár hét múlva megnyitja kapuit Budapesten a Buda Bed Cinema, amely nem csak Magyarország, de Európa első ágymozija is.

Sok mozikedvelő már előre készül erre az egyedülálló, különleges helyre, mely otthoni moziélményt nyújtva várja nézőit. A Bécsi úti Új Udvarnak nevezett komplexum részeként nyíló filmszínház árai egyelőre nem ismereteseek, becslések szerint egy ágyért 5-6000 Ft-ot számolnak majd fel. A 70 férőhelyes mozinak már házirendje is van, aminek betartását többen is felügyelik majd. Horkolni vagy párnacsatázni például tilos lesz. Az ágyak tisztíthatóak és kényelmesek, a cipőknek van külön tárolója, a filmkínálatban pedig nem csak az aktuális premierfilmek, hanem régebbi klasszikusok is szerepelnek majd. Erről a moziról faggattam diáktársaimat: vajon ki mit gondol az új „csodáról”?

„Nincs túl sok illúzióm a dologgal kapcsolatban, nem tudom elképzelni, hogy másokkal egy teremben fekszem

együtt egy film kedvéért. Ebben a testhelyzetben a legtöbb ember amúgy is elalszik egy film alatt; akkor meg már miért ne otthon tegyem ugyanezt?”

„Szerintem ez egy nagyon kreatív ötlet, mégsem látom a célját és az értelmét, de jópofa elgondolás.”

„Érdekes lehet így megnézni moziban egy filmet, de az árat kissé sokallom. Én személy szerint egy ilyen mozizásra inkább a saját kanapémat választanám.”

„Egyszer kipróbálnám, csak azt nem tudom, hogy egy család is elfér az ágyon?”

„Szerintem ennek a mozinak nincs nagy jövője, mert a legtöbb ember az egyszeri kipróbálás mellett van, sokan még azt is feleslegesnek tartják, úgyhogy szerintem nem fog sokáig életben maradni a mozi.”

„Én vinnék takarót és saját párnát, de ezt vajon szabad?”

(Dobó Sára Borbála 9.a)

IRODALOM

Áldásért és „védő karért” könyörgött a szatmárcsekei magányában alkotó Kölcsy Ferenc, akinek legnagyobb hatású versét az Országgyűlés 1903-ban nyilvánította az egységes magyar nemzet himnuszává. Hatni ma is hat, talán még ott is, ahol nem is gondolnánk – van, hogy nevel és táplál, máskor írásra ösztönöz.

Te tudod, de nem felelsz

Fenti Apám
te tudod, hol van most
te tudod, merre jár
te adtad, vetted el
te teremtetted,
de nem felel
így kell ennek lennie?

Fenti Apám
csak azt mondd meg nekem
ezt érdemlem
vagy ez a sorsom
hisz vele osztottam meg
minden gondom
vagy talán baj ez így?

Fenti Apám,
hát nem tudom
mégis megkérdem
jó ez így?
lesz úgy mint régen?
sose már.

Tudom, nem lesz
nem kapom meg
csak úgy érzem
szívembe véres sebet ejtett
vérzem.
mégis jó mert ő tette, hát

Fenti Apám
jó ez így?
Jó ez? mert én nem tudom
te teremtetted meg nekem
te tetted ezt velem. de nem
én mégse tudom, hogy
Fenti Apám, jó ez így?
olyan sokat nem tudok
de kérlek válaszolj rá

Mert igyekszem, persze
nem gondolok rá
de te mutattad – ott van messze
mégis megkérdlek

Fenti Apám
jó ez így? vagy hagyjalak?

látom most nem érsz rá
de ő mégis nagy marad
én meg egy kis madár
akit te teremtetél Fenti Apám
hát kérlek engedd szárnyalnom
tudom, teszem, vállalom
te teremtetél ilyennek
Ilyen szörnyen türelmetlennek

Na de Fenti Apám
ha azt mondja nekem „babám”
vagy „mademoiselle”
úgy érzem a törött szárnyam
szárnyra kel
hát jó ez így? válaszolj
vagy csak hallgass meg
mert te teremtetted.
de adtál neki ajkakat, nem?
mégsem felel
pedig kéne neki
vagy nem?
Nem felelsz.
hát nem felelsz te sem...
nem felel már senki sem.

Szabó Eszter (11.a)

Kémiaóra

Felírom, hogy etán, metán
Korrepetál engem, netán?
Felírom, hogy propán, bután
Órán csak én nézek bután
Diktálják, hogy metil, pentán
Dúdogatok csak így spontán
Füzetemben etil, propil
Halvány már a tanár-profil
Táblán már az izomerek
Megszólalni nem is merek
Nevezéktan, tetra, penta
Jól esne most egy kis menta
Felbukkan egy kicsi hexán
Nincs itt könnyű víz meg rendszám
Figyeltem és jegyzeteltem
Szinte mindent megértettem.

(Krulik Virág 10.a)

Schlechter Traum

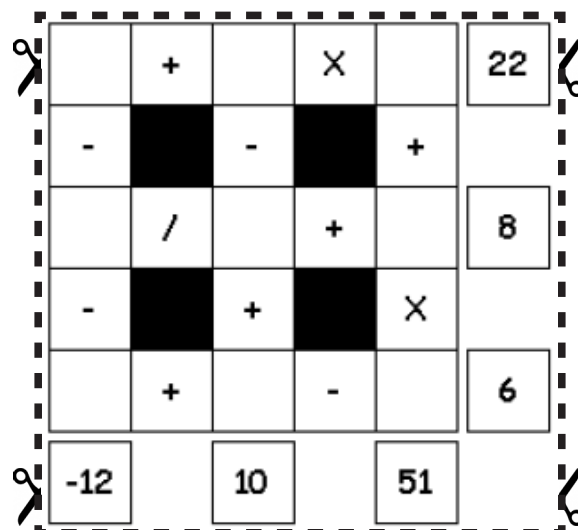
Ich hatte diesen Traum,
Ich stehe in einem Raum.
Ich fühle mich so allein
Jemand klickte die Tür ein...
Wo ist meine Familie?
Oder wohin gingen die Freunde?
Ich denke, alles ist weg
Und ich finde nicht meinen Weg! (P.D.)

Ich möchte einen Sklaven,
Er singt, wenn ich schlafe.
Er hilft mir, wenn ich sage:
Hilf mir bitte lieber Sklave!
Hannes ist sein Name,
Er ist ein Haussklave. (B.B.)

Die Rose ist rot,
Das Veilchen ist blau,
Ich kann kein Gedicht schreiben,
Aber hoffe ich, ich bin schlau. (P.M.)

REJTVÉNY

Az alábbi rejtvény valamennyi sora és oszlopa matematikai egyenlőségeket tartalmaz. Találd meg és írd be a hiányzó számokat, melyek a következők lehetnek: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9. Minden számjegyet csak egyszer használhatsz! Ha elkészültél, töltsd ki a megoldásaidal és vágd ki a rejtvényt, írd rá a neved, osztályod, és dobd be a Zsuzsa néninél található gyűjtőládába! A nyertest kisorsoljuk, megjutalmazzuk és a megfjtését megjelentetjük a következő lapszámban.

HUMOR KÉPEKBEN

Impresszum:

Főszerkesztő: Wiedemann Krisztina Rita, **Diákfőszerkesztő:** Dobó Sára Borbála 9.a, Szénási Dóra 9.a,

Olvasó-főszerkesztő: Kun Csabáné Kovalik Judit, **Felelős kiadó:** Földi János igazgató

Fotó: Ferenczi Alpár, **Aktuális számunk szerzői:** Szabó Eszter 11.a, Nagy Eszter 11.a, Dobó Sára Borbála 9.a, Nagy Zselyke 5.a, Herr Fanni 13.ny, Krulik Virág 9.a, Vörös Nóra 9.b, **Tördelés-technika:** Perger Kristóf 12.ny